

Oponentský posudek bakalářské diplomové práce

Název práce: **Hudba Johna Scofielda v letech 1985 - 1987**

Autor práce: **Kryštof Tomeček**

Autor oponentského posudku: **Doc. MgA. Jaromír Honzák**

Předkládaná práce je hodnocena

1. Z hlediska obsahového záměru, naplnění zadání a zpracování předepsané literatury

Práce splňuje obsahový záměr autora a téma je zpracováno velmi poctivě a detailně. Jak student sám konstatuje v úvodu práce, k tématu neexistuje ucelená literatura, takže student čerpá převážně z internetových zdrojů, tj. článků, rozhovorů či videozáznamů. Těžištěm práce, v souladu s autorovým záměrem, jsou vlastní transkripcí skladeb a sóla Johna Scofielda, vybraných ze čtyř předmětných alb.

2. Z hlediska požadavků na jazykovou správnost (pravopisné a jiné jazykové chyby)

Z jazykového hlediska je práce na vysoké úrovni. Tu a tam se najde méně obratná formulace, ale nejde o nic zásadního. Jediného překlepu jsem si všiml na str. 16 ve zmínce o bubeníkovi Billu Stewartovi, který je uveden s “d” místo “t” na konci příjmení. V opakovaných zmínkách je již jméno uvedeno správně.

3. Z hlediska požadavků na formální úpravu, požadovaný rozsah, dodržování citačních norem, odkazy a bibliografii

Po stránce formální úpravy a dodržování pravidel je práce v pořádku, na všechny použité zdroje jsou v textu odkazy a seznam zdrojů je uveden v závěru práce.

4. Připomínky, náměty:

Kryštof Tomeček ve své bakalářské práci zpracovává krátký, ale významný úsek tvorby Johna Scofielda. Téma je autorovi práce blízké a je to znát na jeho detailním a poctivém přístupu. Jako pozitivum bych vyzdvihl kapitolu pojednávající o společenském, politickém a hudebně historickém kontextu Scofieldovy hudby onoho období, která zprostředkovává čtenáři důležitou orientaci v širších souvislostech.

Přínosná je i krátká biografie, odhalující Scofieldovu ranou hudební kariéru i její pokračování po jeho “fusion” období.

Jak již bylo zmíněno, těžištěm práce jsou transkripcie a analýzy Scofieldových skladeb a sóla. Zde se skrývá určité úskalí, protože jakkoli jsou Tomečkovy analýzy detailní a fundované, nelze se občas ubránit dojmu určitého subjektivního pohledu, zejména tam, kde se autor pouští do přílišných detailů, nebo se snaží určitý hudební úkaz teoreticky objasnit za každou cenu. Příkladem tohoto úskalí může být úvaha na str. 30 v analýze kytarového sóla ve skladbě Still Warm, zabývající se ospravedlněním použití tónu “a” v akordu Ab(sus4)/G. Autor analýzy zdůvodňuje použití tónu a pomocí jeho vztahu k latentnímu dominantnímu jádru, ale vzhledem k tomu, že tón a je použit v sekvenci des - a - c - b si myslím, že jde jen o typický bebopový postup - o dvojitý approach k nóně b, tedy chromaticky zespona (a) a diatonicky seshora (c). Zde může být matoucí použití bebopového jazyka v bebopu

vzdálené hudbě, ale to je přesně to, co dělá Scofieldovo hraní zajímavým a rozlišuje hru jazzového hráče, který umí vyčerpat možnosti harmonie od rockera, který spíše vyčerpává možnosti prstů. Jako pozitivum bych však vyzdvihl samotné transkripce, protože ty představují cenný materiál pro každého zájemce o detailní seznámení se Scofieldovou hrou a zejména jsou cenné pro autora transkripce, protože jak známo tato činnost je nejúčinnějším způsobem, jak si osvojit určitý hudební jazyk, což bylo nepochybně autorovým hlavním motivem pro volbu tématu jeho bakalářské práce.

Otázky k rozpravě:

Jsou opravdu všechny transkripce tvou vlastní prací?

Do jaké míry se cítíš být jako hráč a jako skladatel ovlivněn Johnem Scofieldem?

Jak chceš s tímto vlivem dále naložit?

Celkový návrh hodnocení: **B**